

mig, at der heller ingen Grund er til at forlænge Tidsfristen med Hensyn til Juleførelsen af Banen. Jeg kan derfor ikke finde Anledning til at stemme for Ændringsforslaget. Endelig har den ærede Indenrigsminister stillet Forslag med Hensyn til de Summer, der er Tale om skulle anvendes til Anlægget. Jeg skal ikke gjøre nogen Modstand mod det første af dem, men jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at det er forunderligt, at det først fremkommer nu paa et saa sent Stadium. Da det er saa længe siden, at Jernbaneloven er bleven forelagt i denne Samling, vilde jeg have fundet det rimeligt, at der allerede paa et tidligere Stadium var kommet Forlangende om at forøge denne Linie. Med Hensyn til den anden Sum, som vedkommer Havnebanen, veed jeg ikke, om det vil gjøre nogen væsentlig Forskjel, enten der skal udredes Expropriationsudgifter eller ikke til Kjøbenhavns Kommune, om det ikke, naar Expropriationsudgifter ikke udredes, vil være tilstrækkeligt med den Sum, som nu engang staar i Forslaget. Men forøvrigt skal jeg ikke gjøre Modstand mod disse Forslag, da det jo altid staar i den ærede Ministers Magt at bestemme, hvormeget der maa benyttes til Anlægskapital og skaffes tilveie ved Aktier.

Indenrigsministeren (Lobjensen): Jeg maa med Hensyn til den Bemærkning, der blev gjort angaaende Tidsfristens Forlængelse, bemærke, at den 1ste Januar 1877 ikke vil give 2 Aar til Koncessionens Meddelelse. Dette Lovforslag, som nu vil vende tilbage til det andet Thing, vil ikke kunne smigre sig med at blive færdigt fra Lovgivningsmagtens Side og underkrevet af Hans Majestet Kongen saa tidligt, at der kan være to Aar til Koncessionens Meddelelse. Med Hensyn til Tidsfristen for Arbejdernes Udførelse tror jeg dog at maatte gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at der foreligger her overmaade betydelige Arbejder, som det sjællandske Jernbaneselskab skal afvikle inden en temmelig kort Frist. Det er dog en ikke ringe Bane, som vil være at anlægge til Frederiksfund. Saaledes som den nu er, vil den blive et Jernbanearbejde paa en 6 Mil. Der-til kommer det ingenlunde lille Arbejde, at føre Banen op til Hellerup, da den skal føres over Søerne og ligeledes paa forskjellige andre Maader vil give Vanskeligheder. Det forekommer mig derfor, at naar man i det Hele ser hen til, hvor store Anlæg det sjællandske Jernbaneselskab i et Par Aar skal afvikle, er der virkelig Grund til ikke at forhaste sig i denne Henseende, for ikke at fremskalde de ubehagelige Spørgsmaal, som denne Pressen paa altid giver, naar det til Spvende og sidst gaar løs paa Timer, om Selskabet kan holde sin Forpligtelse med Hensyn til at aabne en saadan Bane eller ikke. Man er meget begjærlig efter Jernbaner, og det forekommer mig at være naturligt, efter at man har set den Nytte, de gjøre; men dette bør ikke lede til at forhaste sig eller frem-

twinge Arbejder, som skulle betales af anden Mand's Pung.

Adler: Jeg deler Vællagelsen over, at Tidsfristen skal udsættes med Hensyn til Arbejdets Udførelse; men efter hvad den ærede Minister har udtalt, skal jeg ikke modsætte mig Ændringsforslaget paa dette Punkt. Derimod skal jeg, efter hvad Ministeren selv har forklaret om, hvor vidt Forhandlingerne ere mellem ham og det sjællandske Jernbaneselskab, som er det, der her bliver Tale om, og efter Ministerens Udtalelse i Begyndelsen af hans Foredrag, at han ikke satte stor Pris paa det første Ændringsforslag, tilraade at forkaaste Ændringsforslaget under Nr. 5. Der er ikke nogen væsentlig Grund for den ærede Minister til at faae en Forlængelse af Fristen til at give Koncession, og det er vistnok ganske rigtigt, at naar Koncessionen gives tidligere, skrider Arbejdet ogsaa noget hurtigere frem. Da man altsaa ikke gaar imod Ministeren, siden han har udtalt, at han ikke sætter Pris paa denne Forlængelse, og jeg tror, man vil gavne Sagen ved ikke at give den, skal jeg fraraade det paagældende Forslag.

Indenrigsministeren (Lobjensen): Jeg vil nødig modsige det ærede Medlem, som jeg ved forrige Behandling modsagde maaske noget bestemtere, end jeg havde Grund til; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at de Anlæg, der er Tale om i denne Lov, høre til dem, der maa siges i Reglen at være meget lidet lønnende for Aktionærerne. Nu veed det ærede Medlem, at der er et Stadium, som denne Sag skal gjenneengaa, naar der overhovedet skal bygges nogen Jernbane, dette nemlig, at der skal være Overensstemmelse mellem Plenarbestyrelsen og Generalforsamlingen, og vi haave ved forskjellige Leiligheder set Exempler paa, at saadanne Forhandlinger ere mislykkede saaledes, at Plenarbestyrelsen ikke har kunnet sætte sin Mening igjennem. Det forekommer mig derfor, at man bør give tilstrækkelig Tid til, at Plenarbestyrelsen kan forhandle med sin Generalforsamling, selv om de første Forhandlinger ikke skulde lede til noget fuldstændigt lykkeligt Resultat. Noget, jeg ibrigt ikke venter; det forekommer mig, at man for at give en saadan kortere Forlængelse paa et Aar, bør tage Hensyn til de Baners Natur, hvorom Talen er i Lovforslaget. Jeg siger ikke, at denne Betragtning er absolut afgjørende, og jeg anser Lovforslaget for at være meget modtageligt for mig, om ogsaa dette Forslag skulde gaa ud; men jeg vil tro, at det vil være besindigt at give dette Aars Forlængelse med Hensyn til Koncessions Meddelelse.

Adler: Jeg vil ikke blot bemærke, at det dog ogsaa uden dette er en overordentlig lang Tid. — Maaske jeg maa benytte Leiligheden til i Anledning af den Uttring hvormed den ærede Mini-